

Lag om ändring i miljöskyddslagen (1969: 387);

SFS 1986: 1157

Utkom från trycket
den 19 december 1986

utfärdad den 11 december 1986.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 11, 14, 15, 60 och 61 §§ miljöskyddslagen (1969: 387)² skall ha följande lydelse.

11 § Koncessionsnämnden består av ordförande och tre andra ledamöter. Vid förberedande åtgärd, vid prövning av fråga om avvisning av ansökan eller avskrivning av ärende samt vid handläggning av överklagande av nämndens beslut kan nämnden bestå av ordföranden ensam.

Ordföranden skall vara lagfaren och erfaren i domarvärv. En ledamot skall ha sakkunskap och erfarenhet i tekniska frågor. En ledamot skall ha erfarenhet av frågor som faller inom verksamhetsområdet för statens naturvårdsverk. Den fjärde ledamoten skall ha erfarenhet av industriell verksamhet. Om ärendet enligt ordförandens bedömning i huvudsak avser kommunala förhållanden, skall som fjärde ledamot i stället ingå person med erfarenhet av kommunal verksamhet.

Regeringen förordnar ordförande, övriga ledamöter och, i den utsträckning det behövs, ersättare för dem. Bestämmelserna om ledamot gäller även ersättare.

Regeringen kan föreskriva att i koncessionsnämnden skall finnas flera avdelningar. Bestämmelserna om koncessionsnämnd gäller i tillämpliga delar avdelning.

14 § Koncessionsnämnden skall sörja för fullständig utredning av ärende som kommer under nämndens prövning.

Nämnden skall

1. genom kungörelse i ortstidning eller på annat lämpligt sätt bereda dem som kan beröras av den miljöfarliga verksamheten tillfälle att yttra sig,

2. samråda med de statliga och kommunala myndigheter som har väsentliga intressen att bevaka i frågan,

3. hålla sammanträde med dem som saken angår och besiktning på platsen, om det ej är uppenbart onödigt,

¹ Prop. 1986/87: 39, KU 11, rskr. 59.

² Lagen omtryckt 1981: 420.

4. lämna den som gjort ansökan eller framställt erinran underrättelse om det som tillförts ärendet genom annan än honom själv och bereda honom tillfälle att yttra sig däröver, om inte annat följer av 17 § förvaltningslagen (1986: 223).

Nämnden kan uppdraga åt en eller flera av ledamöterna att hålla sammanträde eller besiktning enligt andra stycket 3.

Nämnden kan uppdraga åt sakkunnig att verkställa särskild utredning.

Kostnad för kungörelse och för utredning enligt fjärde stycket betalas av den som utövar eller ämnar utöva den miljöfarliga verksamheten. Nämnden fastställer på yrkande ersättning för utredningen.

Skall koncessionsnämnden avge yttrande till regeringen i ärende enligt 136 a § byggnadslagen (1947: 385), äger bestämmelserna i första–femte styckena motsvarande tillämpning.

15 §³ Om det framkommer skiljaktiga meningar vid en överläggning tillämpas föreskrifterna i 16 kap. rättegångsbalken om omröstning i tvistemål. Särskild omröstning skall ske beträffande frågor om tillämpligheten av denna lag, förberedande åtgärder och underställning enligt 16 §.

60 § En vadeinlaga eller en besvärshandling skall ha kommit in till nämnden inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

61 § Beträffande nämndens handläggning vid överklagande och beträffande rättegången i hovrätten och högsta domstolen i mål om miljöskyddsavgift gäller, med nedan angivna avvikelser, i tillämpliga delar vad som är föreskrivet i rättegångsbalken om tvistemål vari förlikning inte är tillåten och om besvär.

I fråga om rättegångskostnaderna gäller rättegångsbalkens bestämmelser om allmänt åtal i tillämpliga delar. Beträffande naturvårdsverket gäller i stället för bestämmelserna i rättegångsbalken om föreläggande för part och parts utevaro i tvistemål vad som är föreskrivet för åklagare.

I stället för de i 9 kap. 8 § rättegångsbalken angivna högsta vitesbeloppen får rätten bestämma vitesbeloppen till högst femtiotusen respektive etthundratusen kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987. I fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller dock äldre föreskrifter om överklagande.

På regeringens vägnar

BIRGITTA DAHL

Rolf Strömberg
(Jordbruksdepartementet)

